

Čís. 8200.

Koupací vana jest nepostrádatelným předmětem domácího zařízení (§ 251 čís. 1 ex. ř.), nanejvýš jde-li o vícečlennou rodinu.

(Rozh. ze dne 7. července 1928, R II 218/28.)

Návrhu dlužníka, by byla podle § 251 čís. 1 ex. ř. z exekuce vyloučena koupací vana, soud první stolice vyhověl, rekursní soud návrh zamítl.

Nejvyšší soud obnovil usnesení prvního soudu.

D ů v o d y:

Dovolací rekurs jest opodstatněn. Rekursní soud uznává sice koupací vanu při vícečlenné rodině za důležitý a velmi užitečný předmět domácího zařízení, ale neshledal koupací vanu za nepostrádatelnou pro domácnost a proto nevyhověl návrhu na její vyloučení z exekuce, ježto lze se umývat i bez vany, protože široké vrstvy obyvatelstva vany nemají, a mimo to proto, že v dlužnickově bydlišti jsou lázně. Avšak uvedené okolnosti nikterak nevyvracejí nepostrádatelnost koupací vany v domácnosti, zejména v domácnosti dlužníků s vícečlennou rodinou. Koupací vana při dnešní životní míře jest požadavkem i nejprostší domácnosti, ježto nejlépe odpovídá potřebám čistoty a udržování zdraví a nutno ji uznati za předmět domácího zařízení nepostrádatelný (§ 251 čís. 1 ex. ř.). Koupací vanu bylo tedy z exekuce vyloučiti a rekursní soud, změniv usnesení prvního soudu, neposoudil věc správně (srovnej rozhodnutí nejvyššího soudu ze dne 16. února 1928, č. j. R I 91/28, čís. sb. 7784).

Čís. 8201.

Předpis § 251 čís. 6 ex. ř. nevztahuje se na hospodáře obdělávajícího (spachtované) pozemky.

Príslušenstvím nemovitosti ve smyslu § 252 ex. ř. nejsou předměty, jež vnesl pachtýř na nemovitost za účelem hospodaření.

Živnostenský podnik nepřestává býti podnikem maloživnostenským (§ 251 čís. 6 ex. ř.) tím, že jest provozován s pomocníky, zvláště když toho povaha živnosti vyžaduje. Pokud jest tomu tak při provozu lomu. Z exekuce jest vyloučeno nejen nářadí, jehož potřebuje majitel podniku k své vlastní práci, nýbrž i zařízení, jehož používají pomocné síly, kdyby se bez něho podnik neudržel ve zdárném chodu.

(Rozh. ze dne 13. července 1928, R I 505/28.)

Dlužník domáhal se, by z exekuce byla vyloučena řada předmětů, jichž A) potřebuje k osobnímu provozování své živnosti lámání a zpracování kamene a B) k osobnímu provozování polního hospodářství. Soud první stolice návrhu vyhověl, rekursní soud návrh zamítl. Důvody: Prvý soudce opírá rozhodnutí o vyloučení předmětů, uvedených v napadeném usnesení, o ustanovení § 251 čís. 6 a 252 ex. ř. Zjistil totiž první soudce, že dlužník má tou dobou pozemky č. kat. 123, 120/1, 121, 122 a 124 pachtovány k tomu cíli, by z nich po živnostensku dobýval a zpracoval žulový kámen, a že tou dobou má také pachtováno asi 8 korců pozemků u H. k tomu cíli, by na těchto pozemcích hospodařil. Jest tedy prokázáno, že dlužník jednak jest pachtýřem asi 8 korců pozemků, jež slouží ku provozování hospodářství, jednak že na pachtovaných pozemcích láme žulový kámen, který zpracuje. Dále zjistil první soudce, že dlužník zaměstnává v pachtovaných lomech stále nějaký počet dělníkův, mnohdy až 30, že práce dělníků sám řídí, s druhé strany však, že také sám každou potřebnou práci v lomu koná, kámen láme, dělá kostky a pod., pozemky pachtované pak za pomoci najatého čeledína sám rolnicky vzdělává. Jest především rozhodnouti, zda výkon živnosti lámání kamene dlužníkem na pachtovaných pozemcích jest chráněn ustanovením § 251 čís. 6 ex. ř. Toto ustanovení uvádí řemeslníky, maloživnostníky a dále osoby, jež si ručními pracemi opatřují výdělek. Soud rekursní uvažuje okolnosti výše zjištěné, že totiž dlužník v lomech zaměstnává více dělníkův, až 30, přihlíží dále ku povaze předmětů z exekuce vylučovaných, jež prokazuje sama o sobě podle svého účelu, že živnost jest provozována ve větším rozsahu, než obyčejná živnost řemeslná, má za to, že živnost lámání kamene v tom rozsahu, ve kterém ji dlužník provozuje, i když sám pracuje, nelze považovati za řemeslnou, že dlužník také není drobným živnostníkem, poněvadž rozsah živnosti daleko překročuje meze živnosti řemeslné, pokud se týče drobné živnosti, když více dělníkův, někdy až 30, jest zaměstnáváno. Ustanovení § 251 čís. 6 ex. ř. dále vytýká, že vyloučeny jsou z exekuce jen ony předměty, které dlužník potřebuje k osobnímu dalšímu výkonu výdělečné činnosti. Jde o to, by dlužník svou živnost na stejné výši udržel, i když s několika pomocnými silami sám pracuje. Osobní provozování živnosti lámání kamene a jeho zpracování podle názoru rekursního soudu nevyžaduje všechny předměty v napadeném usnesení uvedené, což prokazují právě výkony, ku kterým se vylučovaných předmětů v živnosti užívá, i když znalec potvrdil opak, poněvadž usuzoval podle skutečného rozsahu provozované živnosti, který však nepožívá ochrany ustanovení § 251 čís. 6 ex. ř., jak výše odůvodněno. Nesouhlasí proto rekursní soud s názorem prvního soudu, že vyloučení předmětů z exekuce, uvedených pod A), lze odůvodniti ustanovením § 251 čís. 6 ex. ř., naopak považuje tyto předměty za zabavitelné. Pokud jde o předměty uvedené pod B) napadeného usnesení, nelze jich vyloučení z exekuce opíráti o ustanovení § 251 čís. 6 ex. ř., poněvadž hospodář, jenž obdělává pozemky, není ani řemeslníkem, ani drobným živnostníkem, po rozumu tohoto ustanovení. Rovněž nelze vy-

loučení těchto předmětův opíráti o ustanovení § 252 ex. ř., poněvadž předměty ty nejsou příslušenstvím nemovitostí, pozemkův, neslouží k trvalému hospodaření na pozemcích, any pozemky ty nejsou vlastnictvím dlužníka, který je jen zpachtoval, a povahy příslušenství předměty ty nabýti nemohou proto, že byly na pozemky vneseny za účelem hospodaření, any pozemky ony jsou cizí. Soud rekursní proto nesouhlasí s názorem prvního soudu ani ohledně těchto předmětův, jež považuje za zabavitelné.

N e j v y š š í s o u d obnovil usnesení prvního soudu ohledně předmětů potřebných k osobnímu provozování živnosti lámání a zpracování kamene, jinak dovolacímu rekursu nevyhověl.

D ů v o d y:

Pokud jde o to, že napadeným usnesením nebyly vyloučeny z exekuce (§§ 251 čís. 6 a 252 ex. ř.) předměty v usnesení prvního soudu pod B) vyjmenované, není dovolací rekurs opodstatněn a stačí v tom směru poukázat na přílehlavé, stavu věci i zákonu odpovídající důvody napadeného usnesení. Naproti tomu nelze dovolacímu rekursu upříti oprávnění co se týče věci v usnesení prvního soudu pod A) uvedených, ohledně kterých rekursní soud rovněž neuznal na vyloučení z exekuce. Jde o předměty, které jsou, což není napadeno, k provozování živnosti lámání kamene v lomu povinného nutny, po případě účelný. Rekursní soud nevyloučil tyto předměty z exekuce proto, že podle jeho názoru lomový podnik povinného jest velkého rozsahu, nikoli podnikem maloživnostenským (§ 251 čís. 6 ex. ř.). Tento názor rekursního soudu dovolací soud nesdílí. Rekursní soud usoudil na velký podnik z toho, že pracuje v lomu i 30 lidí. Avšak tento počet zaměstnanců není podle toho, co zjištěno, v lomu povinného stálým, nýbrž občasným a pohybuje se počet dělníků v lomu povinného mezi 2 až 30. Živnostenský podnik nepřestává býti podnikem maloživnostenským, i když provozován jest s pomocníky, zvláště když toho povaha živnosti vyžaduje. O povinném jest zjištěno, že také sám v lomu pracuje. Tato okolnost zejména a též dosti malý počet a druh vylučovaných předmětů svědčí tomu, že podnik povinného, i když provozován jest s pomocnými silami, nepřesahuje míru a rozsah podniku drobného živnostníka. Ježto, jak již uvedeno, u drobného živnostníka není vyloučeno, by nepracoval též s přibranými silami, jest z exekuce podle § 251 čís. 6 ex. ř. vyloučeno nejen nářadí, které majitel podniku k své vlastní práci potřebuje, nýbrž i nářadí, kterého používají pomocné síly, kdyby se bez něho podnik neudržel ve zdárném chodu. Proto nářadí a zařízení v usnesení prvního soudu pod A) uvedené, najmě též koně, vozy a saně, nutné a sloužící k provozu lomu, bylo po rozumu § 251 čís. 6 ex. ř. prvním soudem právem vyloučeno z exekuce a rekursní soud, změniv usnesení prvního soudu v tomto bodu, pochybil.